

GRIMM JACOB, GRIMM
WILHELM

**JEDNOOCZKA,
DWUOCZKA,
TRZYOCZKA**

Grimm Wilhelm

Grimm Jacob

Jednoczka, Dwuczka, Trzyoczka

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=23531394

Jednoczka, Dwuczka, Trzyoczka:

Аннотация

Dwuczka wyróżnia spośród jej sióstr straszliwa przypadłość – ma dwoje oczu. Powszechnie uważa się tę ilość za zupełnie typową, jednak nie w rodzinie dziewczyny. Dla Jednoczki, Trzyoczki i matki dziewcząt jest to powód do niechęci i kpin. Na szczęście Dwuczka może liczyć na rady mądrych ludzi, i swoją kożę. Nie zabraknie też odrobiny magii. Kinder- und Hausmärchen, w Polsce nazywane najczęściej baśniami braci Grimm, to legendy i podania ludowe, zebrane przez Jacoba i Wilhelma Grimmów, XIX-wiecznych językoznawców. Zbiór, nierzadko zawierający sceny okrutne, początkowo nie był pisany z myślą o dzieciach i dopiero później został dostosowany do potrzeb młodszych czytelników, niektóre przez samych braci Grimm, inne przez późniejszych wydawców i tłumaczy. Choć od ukazania się pierwszego tomu minęło już ponad 200 lat, baśnie braci Grimm wciąż bawią, straszą i inspirowały kolejne pokolenia.

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

Jacob i Wilhelm Grimm

Jednooka, Dwuoczka, Trzyoczka

Pewna kobieta miała trzy córki, najstarszą nazwano Jednooką, bo miała tylko jedno oko pośrodku czoła, średnia była Dwuoczka, bo pod względem oczu nie różniła się od innych ludzi, najmłodszą zaś zwano Trzyoczka, bo pomiędzy parą oczu miała jeszcze trzecie oko na czole.

I dlatego właśnie, że Dwuoczka nie różniła się od innych ludzi, matka i obie siostry nie mogły jej znieść. Poniewierały¹ ją, dawały jej najgorszą odzież, głodziły, karmiąc ją ledwie resztkami własnego posiłku i dokuczały jej w ogóle, jak tylko mogły.

Miały one kożę, z którą Dwuoczka musiała chodzić na trawę co rano o głodzie, tak mało jej siostry jeść dawały. I oto pewnego razu siadła sobie nad rowem i płacze tak rzewnie², że dwie strugi spływają jej z oczu. Nagle staje przed nią jakaś kobieta.

– Co ci Dwuoczko, czego płaczesz? – zapytała.

– Jakże nie mam płakać? Dlatego, że mam parę oczu, jak inni ludzie, siostry mszczą się na mnie, głodzą, zadają mi najcięższą robotę, w najgorsze suknie mnie ubierają, a dziś nie dały mi nic

¹ *poniewierać* – źle traktować. [przypis edytorski]

² *rzewnie* – smutno. [przypis edytorski]

prawie do jedzenia, i aż mdleję z głodu.

A na to mądra kobieta rzecze:

– Nie płacz, Dwuoczko, dam ci radę, ażebyś nigdy głodną nie była. Ile razy jeść ci się zechce, powiedz do swojej kozy:

– „Kózeko, pójdź! – Głód mój skróć” – to zaraz stanie przed tobą czysto nakryty stół, a na nim znajdziesz tyle smacznego posiłku, że możesz najść się do syta. Gdy się najesz, powiedz tylko:

– „Kózeko, już! – Stolik złóż!” – a stolik zniknie ci zaraz z oczu.

Co powiedziawszy, mądra kobieta odeszła.

Chcąc się przekonać, czy to prawda, Dwuoczka, że właśnie była bardzo głodna, rzekła do swojej kozy:

– „Kózeko, pójdź! – Głód mi skróć!”.

I w tej chwili widzi przed sobą stolik nakryty białym obrusem, na nim talerz, nóż, widelec, srebrna łyżka, a przed talerzem obfita i smaczna strawa³. Dwuoczka odmówiła krótką modlitwę i zabrała się do jedzenia. Najadłszy się, idąc za radą mądrej kobiety, rzecze do kózki:

– „Kózeko, już! – Stolik złóż!” – i wszystko w moment znikło.

– „O, to mi się podoba!” – pomyślała sobie wesoło dziewczyna.

Wieczorem, wróciwszy do domu, zastała malutką miskę z lichą⁴ strawą, pozostawioną jej przez siostry, ale nie dotknęła

³ *strawa* —jedzenie. [przypis edytorski]

⁴ *lichy* – byle jaki. [przypis edytorski]

jej nawet. Nazajutrz⁵ poszła z kozą, również wżgardziwszy strawą domową. Z początku nie zwrócono na to uwagi, ale gdy się to powtarzało coraz częściej, siostry zaczęły podejrzewać Dwuoczkę, że musi gdzieś dostawać posiłek, bo przecież wyżyć by inaczej nie mogła. I uradziły⁶, że nazajutrz pójdzie z nią na łąkę Jednooczka, ażeby wysledzić, czym się też ona karmi i kto jej pomaga.

⁵ *nazajutrz* – następnego ranka. [przypis edytorski]

⁶ *uradzić* – ustalić. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.